

Nyfikenhetsvandring 44 - Den helige Ande VI - Preludium i A: dur. Lukas spelar upp

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2010-03-11

Detta är nyfikenhetsvandring 44

Kära nyfikenhetsupptäcktsvandrarurfare! Det var en lång titel du fick nu! Det är ju också ett långt ämne vi går igenom: Den helige Ande. Att det tar lång tid beror på att både den helige Ande och jag är så ivriga att förmedla de pärlor och visioner som finns här. När Narniaberättelsens skåpdörr väl har öppnats sig glömmar man både tid och rum och mat och mascara och mycket annat och tycker bara att det är så oerhört spännande att få berätta om vad man upptäckt. Så låt dig smittas ned av denna nyfikenhetsglädje. Vi går denna gång in i evangelierna för att se hur drömmarna från Gamla Testamentet uppfylls. Men det räcker inte med en vandring. Vi ägnar vandringar 44 och 45 åt Anden i evangelierna. Och sedan finns det fyra vandringar till i Nya Testamentet. Denna gång lyssnar vi till ett preludium i A: dur som Lukas spelar upp för oss, en lekande dur-melodi om Anden. Också i den finns pärlor att hämta. Så ta fram Andens röda tråd. Den behöver du för att fästa upp pärlorna på. För att du inte behöver sitta för kort stund vid detta ämne ger jag dig till sist något nyttigt och onödigt från Skafferiet. Med glada och goda hälsningar

Vi skriver med stora bokstäver:
DEN HELIGE ANDE

Vi kommer nu till den sjätte vandringen om den helige Ande. Vi ska se vad som sägs om den helige Ande i evangelierna. I stort sett kommer vi mest att hålla oss till Lukas evangelium. Så bläddra gärna fram Lukas i din bibel och följ med där. Jag citerar här Folkbibeln. Men jämför gärna med andra översättningar. Vad händer på denna vandring 44?

Först gör vi en:

Repetition av vandring 43 Vi lyssnar sedan till ett:

Preludium i A: dur Vi gör sedan hembesök hos följande personer:

Sakarias och Elisabet
Josef och Maria
Maria och Elisabet
Den gamle Simeon Tillsist

Reflektion och onödor

Repetition av vandring 43 När man i slutet av Gamla Testamentet ser fram emot vad som skall hända var det tre framtidsvisioner man hade:

- Den första var att där skulle komma en ny kung, som var lik kung David. Han skulle vara smord med helig Ande. Han skulle äga Guds Ande i dess fullhet. När han kommer skall han förkunna glädjens budskap för de fattiga, ge frihet åt de fångna och förtryckta och ge syn åt de blinda.
- Den andra framtidsvisionen var att Guds Ande inte bara skulle komma över vissa personer. Allt kött, alla människor som tillhörde Guds folk skulle få Guds Ande. Den helige Ande bryter könsgränserna, generationsgränserna och de sociala gränserna. Olikteten, som tidigare var murar mellan människor, blir nu en rikedom.
- Den tredje visionen var att Gud skulle ersätta det gamla lagförbundet, som slöts på Sinai, med ett nytt förbund. Han skulle lägga sin lag i deras hjärtan och han skulle ge dem sin Ande så att de hade en inre drivkraft att leva efter Guds bud och vilja. Med dessa visioner går man in i framtiden. Men åren går. Århundrade läggs till århundrade. Fyra århundraden hade gått sedan Malaki, den siste profeten i Gamla Testamentet, hade talat. Varför får man inte mer höra någon profet i Israel? På fyra hundra år träder inte någon upp som utrustad med helig Ande kan säga: Så säger Herren. Och alla undrar: Varför får vi inte höra någon profet mer? Och varför kommer inte Messias, som vi fått löfte om? Vart har den helige Ande tagit vägen, han som drev människor att tala om vad som gavs dem från Gud? (se 2 Petrus 1:21) De fromma i landet sa, att om vi blir riktigt lydiga mot Gud och hans lag så kommer vi att som belöning få den helige Ande. Men Gud orkade inte vänta på folkets lydnad. Han griper in. Han spelar först upp ett preludium. Vi hör det i Lukas första kapitel. Något börjar hända bland människor där. Något som får dem att ana att något från Gud snart skall ske.

Preludium i A: dur Den helige Ande rör vid två par.

Det ena är ett äldre par, det andra ett yngre.

Det äldre paret är Sakarias och Elisabet. De är komna till åren och mycket gudfruktiga.

Det yngre paret är ett par tonåringar. De är trolovade med varandra och på väg att gifta sig. Båda paren är barnlösa. Det äldre paret är därför att de är för gamla och det yngre paret därför att de är för unga och ännu inte gifta. Men Gud rör vi båda paren och låter barn i deras liv. Det äldre paret får pojken Johannes. Det yngre paret får pojken Jesus. Gud börjar på nytt genom att låta två under ske

Det första undret kan vi kalla gumfödelse. Det andra var en jungfrufödelse. Låt oss först söka upp det äldre paret.

Sakarias och Elisabet Läs Lukas 1: 5-25, 67 … Vi möter Sakarias i Jerusalems tempel. En gång om året fick en präst gå in och tända rökelsen på altaret. Bara en gång i livet kom detta uppdrag till en präst. Nu faller den uppgiften på Sakarias. Det är ett stort ögonblick för den gamle Sakarias. Och ett dramatiskt ögonblick. När Sakarias kommer fram till altaret är han inte ensam.

När han ser upp, ser han att det inte är en mänsklig varelse, som står där. Det är en ängel. Och han presenterar sig: Jag är Gabriel som står inför Gud, och jag är sänd för att tala till dig och ge dig detta glada budskap.

(Lukas 1:19) När varon av denna himmelska gestalt gör Sakarias förskräckt. Det första ängeln därför säger: Frukta inte, Sakarias.

(Lukas 1:13). Och så får Sakarias höra budskapet om att hans drömmar och böner om att få en son skall bli uppfyllda. Det ska inte bli vilket barn som helst. Han skall bli Herrens redskap bland Guds folk. Redan i moderlivet skall han bli uppfylld av

den helige Ande (Lukas 1:15). Hur reagerar Sakarias på detta? Det är omöjligt, säger Sakarias. Jag är själv gammal och min hustru är till åren. (Lukas 1:18) Vi kan inte få barn, det är omöjligt. Därför att Sakarias inte tror ängelns ord får Sakarias vara tyst i månader. Sakarias kan inte säga något till någon. Han kan inte berätta om sin upplevelse ens för Elisabet. Han kan inte prata

bort sin upplevelse. Han kan inte sprida några tvivel omkring sig. Detta som ser ut som ett straff för Sakarias för hans otros skull, blir i stället något som får honom att växa och mogna i tro. I nio månader får han för sig själv begrunda och bedja igenom

han hört och fått vara med om. När vi säger: Det är omöjligt så beror det på att vi inte räknar med den helige Ande. Vi ser bara våra små mänskliga resurser. Vi behöver kanske göra som Sakarias: dra oss tillbaka i stillhet, tystnad, bön. När barnet blir fött händer

något som inte hänt på fyrahundra år. Det kommer ett profetiskt budskap, inspirerat av den helige Ande. Hans far Sakarias blev uppfylld av den helige Ande och profeterade och sade: Välsignad är Herren, Israels Gud, som har besökt och återlöst sitt folk

(Lukas 1:67-68) Den helige Ande är på nytt å färde. Han besöker sitt folk. Han börjar röra vi två människor, Sakarias och Elisabet Och sedan vid två andra. Nu gör vi ett besök hos det yngre paret.

Josef och Maria Läs Lukas 1: 26-38 … Maria var inte gammal, när det hände. Fjorton, femton år ungefär. Och Josef var några år äldre. De var trolovade med varandra. Att vara trolovad med någon var mycket mer än att "kila stadigt". De räknades

som makar. Kvinnan tog sin mans namn. Om han dog före bröllopet räknades hon som änka. De räknades som makar, men de låg inte tillsammans. Inte förrän efter bröllopet. Precis som Sakarias får Maria besök av ängeln Gabriel (1:26).. Det sker medan

hon går därhemma i sina vardagssysslor. Plötsligt blir det alldeles ljus i rummet. Och från detta ljussken kommer en röst: Gläd dig, du benådade! Herren är med dig (1:19). Precis som Sakarias blir Maria förskräckt. Ett besök av en himmelsk gestalt är

tydligt något mycket omskakande. Också Maria får höra att hon inte ska vara rädd. Och sedan kommer det märkliga budskapet. Maria får höra att hon ska föda en son. Och inte vilken son som helst. Han skall bli stor och kallas den Högstes son, Guds

Son. Och han ska sitta på Davids tron. När Maria får höra detta undrar hon hur det ska ske. Hon har ju inte legat med någon man. Ingen man har rört mig. Hon får till svar att barnet ska komma till genom ett ingripande från Gud själv. Den Helige Ande

skall komma över dig och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son (1:35). Maria protesterar inte. Kommer inte med tvivel. Hon säger sitt ja. Se, jag är Herrens tjänarinna.

Må det ske med mig som du har sagt.

(Lukas 1:38) I vandring 23 finner du mer om jungfrufödelsen

Maria och Elisabet Läs Lukas 1:39-45 … När någon varit med om något stort, vill hon gärna dela med sig. Så var det också för Maria. Hon beger sig ned till Judéen och möter sin äldre släkting Elisabet. Och när Elisabet hörde Marias hälsning, spratt barnet

till i hennes moderliv och hon blev uppfylld av den helige Ande och ropade med hög röst: Välsignad är du bland kvinnor, och välsignad är din livsfrukt

(1:41-42) Lägga märke till vad som sker här. Genom Guds Ande födes Jesus i Marias liv. Maria som nu bär Jesus i sitt liv möter sedan Elisabet som bär Johannes i sitt liv. Och Maria som bär Jesus inom sig får förmedla helig Ande och djupglädje till

Elisabet. Ängeln Gabriel hade sagt till Sakarias Elisabets barn skall redan i moderlivet ska bli uppfylld av den helige Ande (1:15). Har vi inte här som i ett nötskal vad hela kristendomen innebär? Det nya livet dresseras inte fram i våra liv. Det födes in i

oss. Det är Jesus som vill ta sin boning i oss. Han vill sitta på tronen i våra liv. Och när jag bär Jesus inom mig, då kan Jesus i mig förmedla helig Ande och djupglädje till dig som jag möter. Och när du bär Jesus inom dig kan Jesus i dig förmedla helig

Ande till mig och många andra. Om vi undrar över hur vi någonsin ska kunna klara att förmedla Jesu liv till andra, får vi samma svar som Maria: Den Helige Ande skall komma över dig och den Högstes kraft skall vila över dig (1:35). Nu har vi sett hur den

helige Ande kommit över två par. När sedan Jesus födes i Betlehem ropas budskapet från himmelen först ut till markens herdar. De första som får vet vad som hänt är inte de religiösa specialisterna utan markens herdar, den på den tiden mest föraktade

yrkeskåren. De får höra budskapet om en stor glädje (2:10). Men den helige Ande fortsätter att överraska. Vi ska nu få möta en gammal man i Jerusalems tempel och se vad den helige Ande gör med honom.

Den gamle Simeon Läs Lukas 2:25-32 … Åtta dagar efter födelsen bärs barnet fram i Jerusalems tempel. Åter får vi höra om en person som blir berörd av helig Ande. Det är den gamle Simeon. Om honom sägs det att den helige Ande var över honom.

Och det sägs att han av den helige Ande hade fått den uppenbarelsen att han inte skulle se döden, förrän han hade sett Herrens Smorde. Det står också att han ledd av Anden kom till templet. När han sedan tar barnet i sin famn sjunger han en

lovsång. Han säger att han nu vågar dö därför att han fått ta emot detta barn. Det är nu inte han som bär barnet utan barnet som honom. Kan inte det säga oss att vi inte behöver vara rädda för att dö då vi funnit Jesus och fått ta emot honom och sett Herrens

Smorde. "Fäst dina ögon på Jesus". När vi nu befinner oss i Lukas första och andra kapitel står vi på tröskeln in till Nya Testamentets värld. Men bara på tröskeln. Vi hör preludiet. Vi möter människor som lever i Gamla Testamentet. Med dem hände

sådant som kunde hända med Gamla Testamentets gudsmän. Den helige Ande kommer över dem, manar dem, driver dem. Men här i Lukas första kapitel spelas ännu bara preludiet. Gamla Testamentets framtidssyner om att Guds Ande skulle komma över Messias och att allt folket skulle få del av Anden och att ett nytt förbund skulle komma, där man får ta emot lagen i hjärtat, ja alla de framtidssynerna hade ännu inte uppfyllts. När vi läser Lukas kapitel 1 och 2 står vi bara på tröskeln. Vi hör preludiet. Det riktigt stora sker i Lukas tredje kapitel. Och det skall vi studera på vandring 45.

Reflektion

Samtala med dig själv och/eller med någon annan:

- Vilka är Gamla Testamentets tre framtidsvisioner.
- När Gud kommer nära människor i Bibeln, blir de rädda. Är det därför många idag helst håller Gud på avstånd?
- Sakarias fick vara tyst i nio månader. Vad skulle det innebära om vi drog oss undan i stillhet i nio minuter?
- Om du funderar över jungfrufödelsen så läs mer om den i vandring 23.
- I mötet mellan Maria och Elisabet sas att här kunde man se "kristendomen i ett nötskal". Berätta om det.
- Vad är skillnaden om man går till kyrkan "ledd av Anden" som Simeon eller om jag går dit bara då "anden faller på"?
- Simeon gav oss ett recept på hur vi inte behöver vara rädda för att möta döden. Vi har på denna vandring sett hur Gud gör stora ting med mycket enkla människor. Det finns mängder av exempel på det i hela Bibeln. Det kan väl vara skönt för dig som inte är märklig (!) att upptäcka det i det eget liv. En massa intressanta människor från Bibeln har gömt sig i Skafferiet. De är sådana som såg på sig själv hopplösa och omöjliga. Men Gud tycks ha en glädje att överraska dem med sin glädje. Så tryck på att göra onödigt kanske också du blir glad. (Den skrevs på den gamla goda tiden då det varken fanns X2000 eller Folkbibeln utan vi fick nöja oss med 1917). Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?

Kontakta då Bengt genom att klicka på författarnamnet för denna artikel.